

APARATORII PATRIEI

Organ al Societății demobilizaților grade inferioare din Prahova

APARE DE 2 ORI PE LUNA

1 LEU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : Calea Câmpinei, No. 3 — Ploești

ABONAMENTE : UN AN Lei 60 — INSERTII și RECLAME după învoială

1 LEU

Pace vouă !

Pace vouă, Eroii ai Neamului !

La căpătâiul vostru licăresc candelile luminoase peste colșii ierbei crescută din nou.

Voi ați luat pace în vremea celei întâi cumpănite neliniști și urgii. Vă odihniți în locașurile de veci, adiați de vântul primăverii, care leagănă florile câmpului. De-asupra mormintelor voastre azi se presară flori și lumini și toți ai voștri stropesc cu lacrimi fierbinți dorul de voi, dorul prins în cadrul negru al morții.

Bucurați-vă și voi !

Din jerfa voastră, din durerea voastră, ies stropii de lacrimi nepotolite ce vi-i aduc urmașii voștri ; sunt mărgăritarele cari le risipesc suferințele lor, ale celor ce v'au așteptat să sfințiți mielul Paștilor și cari n'au mai avut norocul să vă mai vadă.

Isus, bădăul Isus, te scoperă frunlea cu mirajul unei vieți mai bune, mai ușoare, și cu credința în mai bine.

Mântuitorul lumii numai pe voi vă apără de toate relele, pe voi vă odihnește și vă dă viață de veci.

Urmașilor voștri le-a rămas numai dorul fierbinte de voi, scumpi eroi.

Visurile lor se scoboară la voi în morminte să le îndulcească viața în aceste minute când belșugul stă pe masă numai în unele case, ale acelor cari au știut să-și opere tributul vieții lăsându-vă pe voi, Eroii Neamului, până dincolo de moarte.

Bucurați-vă !

Bucurați-vă și vă mândriți că aureola vitejiei luminează asupra odraslelor rămase pe urma voastră.

Ei sunt îndreptățiți să poarte fala neamului vostru și-o por purta atâta vreme cât noi, camarazii de luptă, am rămas să vă ducem amintirea peste multe țărături și mulți ani.

Amintirea vârtejului războinic, care ne-a amestecat cu țărna, ne zădărește jertfa voastră pe care o sfințesc cioburile de tămâie al cărei miros sfânt și dulce ne mângâie sufletul, azi în ziua Sfințelor Paști.

Cu toții deci să ne legăm sufletele și să ne întindem mâinile ocrotitoare d'asupra orfanilor rămași dela voi.

Mielul Paștilor să fie și pe masa lor, și lacrimile lor să fie un tribut mai puțin amar, ca în anii trecuți.

Intindeți mâinile pline de belșugul zilelor de azi, voi cei cu aur și pietre scumpe pe degete, și voi cei cu bătăături și urme de muncă pe palme.

Sfințiți aceste zile și le cinstiți, căci Eroii Neamului sunt ai noștri !

— Cristos a înviat !

Gh. Nicolescu

Fost corespondent al ziarelor Universul, Libănda, Luptătorul, Aurora și al agenției Basor

Pentru autoritățile școlare

Dela foarte mulți părinți ai copiilor de școală primară, primim plângeri împotriva unora dintre institutori și institutoare din oraș și județ, cari întrebunțează mijloace prea contondente în desăvârșirea educațiunii intelectuale și morale a micuților copii, dași în seama domniilor lor, în același scop.

Decamdată rugăm pe cei vizati să înlocuiască aceste mijloace de... educațiune cu cele moderne.

Nu vrem — ținem să spunem — a crede că majoritatea d-lor membrii ai corpului didactic, ar întrebunța asemenea... metode ; vrem însă cu tot dinadinsul să se stărpească răul dintr'un început.

D-nii revizori și inspectori școlari credem că au cuvântul.

Ar fi bine să nu avem de ce reveni cu amănunte.

Amintiri din vremea ocupației

Frunză verde, frunză lată,
Come țara 'nsângerată
Și de dașmani subjugată.
Din Sirel la Severin
Numai jale și suspin ;
Dela Dunăre 'n Săt-Mar
Numai chin, numai amar.
Doamne ! Doamne ! Domn-creșc !
Fă-mi și mie ce doresc :
Dă putere oștilor,
Oștilor Românilor,
Să gonească pe barbar
Dincolo peste hotar,
Țara să ne libereze
Viața să ne-o ușureze,
Frații să ni-i desrobească
Și-ntr'un cuib să ne unească.
Apoi Doamne, când s'o face
Pe pământ și-n lume pace,
Să răsară mândra soare
Peste România Mare !

PRIMĂVARA

Un suflu înviorător și aducător de nădejdi ; de doruri ; de îmbolduri spre o nouă viață ; spre primenirea gândurilor și spre începerea muncii pe toate terenurile spre folosul omului, este «Primăvara».

Primăvara dulce, așteptată de toată suflarea celor ce viază.

Subt razele soarelui de Primăvară toată Natura înviază, punând în mișcare și acțiune, totul : de la minuscula insectă, de la firul de iarbă imperceptibil și până la toate plantele și arborii cari au stat sub ocarul de zăpadă și de ghiață timp de șase luni de zile.

Mișcarea generală începe d'atr'odată, fără șgomot ; fără turburări și fie care viețuitoare, într'o armonie impecabilă își începe munca îndepănându-și menirea și rostul în liniștea cea mai perfectă.

Păsările Cerului măreșc prin duioasa lor simfonie farmecul începutului Primăverii ; începutul unei vieți și speranțe că totul se va încheia în mai bine.

O ! dacă n'ar fi speranța, omul nu'ar mai putea viețui. Speranța este balanța între judecătă și acțiune ; iar acțiunea este supusă conștiinței, care și ea fiind o parte a sufletului, parte morală, controlează acțiunile sau faptele omului.

Omul, fiindă cea mai desăvârșită a Creatorului, dacă și-ar da seama despre rolul și rostul său în viață, ar putea fi mai fericit. Nimic nu i se opune în cale spre fericire și mulțumire. Voința de a face sau a nu face un lucru stă în puterea de a executa un fapt sau de a'l neglija și voința fiind un îndemn al judecății care și ea este o parte a sufletului, are ca ponderatori cugetul și rațiunea, supuse echilibrului moral care este conștiința, parte tot a sufletului.

Un concurs de împrejurări, la un moment dat, ajută omului să folosească și să prospereze și de aci vine și dorința de a munci mai mult ; or, dacă munca lui va fi folositoare și pentru societatea în care trăiește, el, cu atât mai mult urmează și trebuie să se considere ca fericit și mulțumit ; iar dacă va fi egoist, folosul ce a agonisit se va risipi.

Am trecut cu toții printr'o iarnă dintre cele mai cumplite. Mii de oameni săraci, bătrâni, femei și copii ; toți au suferit într'un mod îngrozitor de ger și de frig ; fără adăpost, unii, fără un gătej de lemn, goi, flămânzi, desculți ; neîncălziți și au eșit din iarnă supti, slabi, degerați, bolnavi, hiravi, fără expresii în figura lor, dar încă sub impresia torturilor morale suferite aproape două sute de zile de iarnă teribilă — un veac pentru ei toți !...

Cine i'a cercetat în agonia lor ? cine i'a ajutat ? cine a avut milă de bătrâni și de copii ? cine le-a dat vre'o bucată de pâine în spasmele lor ? cine le-a întins vre'o cană cu ceai, cafea sau vre'o supă sau ciorbă caldă ?

Cine i-a învelit, îmbrăcat sau încălțat ? !... cine i-a vizitat ? ! cine le-a dat vre'o uscătură de lemn ? ! !... Dormitau tremurând pe foale murdare și pe rogoșini prăfuite și rupte, pe jos, în odăi infecte și în promiscuitate, cu câini lângă dânșii și cu animale, din sufletul cărora se mai încălzeau ! ! ! ?

Acest tablou nu este inchipuit ; nici inventat, este o poveste trăită, reală și îngrozitoare... !

Puține inimi și suflete mari, și generoase au ajutat pe cât au putut.

Societățile filantropice, deși cu fonduri limitate, au dat obolul lor pe cât s'a putut de grabnic, alinând suferințele săracilor ; dar, ce poate folosi or ce ajutor față de mulțimea nenorociților !

S'au dat serbări, și baluri ; s'au strâns fonduri pentru ajutorul sărmantilor. Fără să se știe de ajutorul câtorve cu lemne ; dar tot ce s'a făcut nu a fost de cât un paliativ ; o mângâiere momentană ; iar suferințele urmau una după alta și speranța murea odată cu încetarea ajutoarelor.

Acum, cu sosirea Marilor Sărbători ale sfintei învieri a Domnului nostru Isus Hristos, facem prin această un respectuos apel către toate sentimentele umanitare, către inimile mari și generoase, spre a veni în ajutorul tuturor celor nevoiași și obidiți de soartă, fie care cu ce vor voi și va putea : o haină, o încălțăminte veche ; o rochiță veche etc. alimente : mălai, făină ; bani — cine are — și să pună în practica prin acestea preceptele :

„Ce face dreapta să nu știe stânga“

„Cine dă, lui își dă“

„Cine dă repede, dă de două ori“.

Leonida S. Georgescu.

Excursiile școlare

Ministrul instrucțiunii, d. dr. Angelescu, a trimis tuturor școlilor secundare din țară o circulară obligându-le să facă excursiuni în fiecare an.

Se vor face cel puțin trei excursiuni pe clase de 1—2 zile pe an și o excursiune mare cu întreaga școală.

În timpul vacanțelor, internatele școlare vor fi obligate a gazdui pe excursioniști.

Comitetele școlare sunt invitate prin circulara ministerului, să ajute aceste excursiuni, și să dea o mai mare dezvoltare coloniilor școlare.

Comuni spulberate

...itorii, din fericire puțini
...invidioși că societatea
...Aparătorii Patriei" din Prahova
a luat un remarcabil avânt în
celi trei ani dela întemeierea ei
și continuă să facă progrese sim-
țitose. Așezat pe socoteala
conducătorilor ei tot felul de ca-
lornii grosolane.

Pe la răspântii, prin cărciumi
și cafenele, societatea era pone-
grită ca la ușa cortului, colpor-
tându-se versiuni cum că fondu-
rile societății s'au evaporat de
multa vreme și că demna aso-
ciație a demobilizaților ploșteni
s'ar afla în pragul falimentului.

Membrii consiliului de admi-
nistrație cari trei ani în șir au
activat fara preget, neglijându-și
de foarte multe ori interesele lor
în dorința de a așeza societatea
pe temelii sănatoase, au ținut
seamă de înțeleptul dicton care
spune: „câinii latră, iar caravana
trece" — și au convocat pe mem-
brii societății la o adunare ge-
nerala extra-ordinară ce s'a ținut
în ziua de Duminică 25 Martie
cor., la sediul societății.

Camarazii, ca întotdeauna, au
răspuns în mare număr.

D-l N. Constantinescu-Bor-
deni, președintele nostru iubit și
stimat, într-o vibranta cuvântare
a făcut un amănunțit expozeu
arătând că societatea, cu toate
neputințele ce a suportat și aju-
tările acordate camarazilor bol-
navi și familiilor celor decedați,
dispune actualmente de un fond
banesc de 80.000 (optzeci mii
lei). D-sa a mai arătat stadiul în
care se află improprietățile de-
mobilizaților dela orașe relevând
eforturile continue ce a făcut pen-
truca această chestiune să fie
tradusa în fapt. Referindu-se la
campania de ponegriri și inexac-
tități ce se duce contra con-
ducătorilor societății noastre, d-l
Bordeni a comunicat asistenților
că întrucât consiliul de admi-
nistrație și-a făcut mai mult decât
datoria, socotește mandatul incre-
dintat de camarazi îndeplinit și
a pus la dispoziția celor de față
demisiunea întregului consiliu.

Asistența, în ovațiuni cari pă-
reau că nu se mai sfârșesc, a
stăruit în cor ca actualii con-
ducători să continue să rămână în
fruntea societății.

**Votul acesta de incre-
dere** constituie cea mai ustura-
toare palmă, aplicată calornia-
torilor.

Au mai rostit cuvântări înalță-
toare și foarte documentate d-nii
Grigore Nicolau, vice-președin-
tele societății noastre, Angelo
Cives, casier, Ioan Marinescu-
Moreanu și Al. Georgescu, mem-
brii în consiliul de administrație,
precum și camarazii N. Boșcu-
lescu, comerciant, Topciu, func-
ționar de biuro, N. Georgescu,
maestru-dogar și Ioan Georgescu,
negustor.

S'a stabilit apoi ca pe ziua de
15 Aprilie să se țină o adunare
generală ordinară, cu care prilej
se va face o amănunțită dare de
seamă asupra mersului societă-
ții, în ce privește starea ei mor-
ală și materială.

Anahida dela Băile Municipale

Modul cum actualul conducător
al Băilor Municipale înțelege să-și
îndeplinească însărcinarea consti-
tue un adevărat scandal.

E lucru știut că aristocrația
Ploieștiului nu frecventează localul
băilor, de oarece fiecare cetățean
sus-pus posedă în locuința sa o
instituție confortabilă de baie.

La băile municipale, în majori-
tate, se duc oameni cu mijloace
restănse și cetățenii de rând.

Ei bine, la aceste băi, femeile
din popor — nu prost și nelegant
imbracate — pierd zile întregi până
când să le vină rândul, căci pre-
căderea o au în toată clipa. Nu
te de mână întâia carii, probabil
oferă haesitelor bașcurilor.

Nu ne putem explica, cum
cătorul Băilor Municipale, care
re-mi-se un domn STOILSCU
dă preferință „femeilor pierdute“
ignorând pe soțiile demobilizaților,
cari se resemnează îndurând toate
privațiunile vieții, neînțelegând însă
a'și precupeți grațiile și a'și vinde
corpul primului venit.

Împotriva debandadei dela Băile
Municipale și scandaloziei nepă-
sări a dirigitorului lor s'a mai scris
și de alte ziare locale.

Ar fi timpul deci ca acestei re-
voluționare stări de lucruri, actuala
comisie interimară să-i pună frâu
și să i-a măsuri grabnice și eficace.

Consolidarea Bisericii ortodoxe

*Prin noua Constituție votată
de ambele Corpuri Legiuiloare
se recunoaște bisericii noastre
ortodoxe, din nou, dominațiune
față de celelalte confesiuni
religioase.*

*Împotriva doctrinei ortodoxe
s'a dus de veacuri o aprigă luptă
— în special de catolicism — spre
a o îngenunchia.*

*Ne reamintim însă că, nu toc-
mai de mult — sub guvernul d-lui
General Averescu — era să în-
ființă în România întregită Con-
cordatul, prin care se satisfăcea
năzuințele Papei dela Roma ca
și catolicii dela noi să poată
avea dreptul să posede biserici
în număr egal cu creștinii orto-
doxi, dacă nu și mai multe.*

*Grație însă preoților noștri,
fărădelegea aceasta a fost oprită
la vreme.*

*„Concordatul“ ar fi fost pentru
legea noastră creștinească lovitu-
ră fatală, mijloacele de luptă
ale catolicilor fiind îndeobște cu-
noscutele din trecutul nostru istoric.*

*Cum spunem mai sus, biserica
noastră ortodoxă va fi și pe viitor
dominantă.*

*Pe de altă parte, s'a lăsat și
celorlalte rituri toată libertatea
cultului, fie ei mahomedani, is-
raeliți, calvini, etc.*

*Bisericii greco-catolice, care
tronează în unele părți ale Ar-
dealului și Bucovinei, i s'a dat
toată satisfacția recunoscându-se
înființarea față de celelalte rituri.*

*Ne încurăm deci că prin Con-
stituția noastră, credința străbună
a bisericii noastre va fi consolidată și
pusă la adăpost contra tuturor
ereziilor și dogmelor periculoase.*

Cum vor fi sporite salariile funcționarilor

Zilele trecute s'a întrunit la minis-
terul de finanțe marea comisiune bu-
getară sub președinția d-lui Vintilă
Brătianu.

La această ședință au mai luat
parte și d-nii miniștrii Vasile Sasu,

Dr. C. Angelescu, Moșoiu, C. Banu
și Inculeț.

D-l Vintilă Brătianu a făcut o lungă
expunere a întocmirii bugetului ge-
neral pe exercițiul de 9 luni arătând
că cea mai mare parte din datoriile
externă a fost consolidată, iar în in-
terior se va proceda de asemeni la
consolidarea datoriei Statului. Vor-
bind de noile impozite arată că ele
sunt foarte drepte și că vor aduce
sumele necesare pentru consolidarea
și refacerea țării.

Pentru funcționari, d-l Brătianu a
declarat că a făcut tot ce a putut.

Cele 500 milioane de lei se vor
da numai funcționarilor, necuprinzând
și armata, de oarece ministerului de
război i s'a dat un spor separat de
aproape 200 milioane lei pentru spor-
irea soldelor ofițerești.

Pentru împărțirea fondului de 500
milioane lei la funcționari se vor
numi comisii la fiecare ministere
cari vor lucra în lunile Aprilie și Mai
repartizând cotele de scumpele func-
ționarilor.

În tot cazul, de data aceasta sporul
na va mai fi acordat ca cel din
Octombrie, de oarece atunci s'au
lăcut și unele nedreptăți.

Vor fi excluși dela spor acei func-
ționari cari mai au și alte avantajii
cum sunt cei dela C. F. R. și alte
instituții. Sporul acestora, a spus d.
Brătianu, trebuie să fie un spor de
dreptate. Arată că până acum s'au
acordat ca sporuri pentru funcționari
și armată 2 miliarde lei.

Peste această sumă nu se mai
poate trece.

Promite că dacă bugetul de veni-
turi va permite, se va gândi și la o
îmbunătățire a pensionarilor Statului.

La ce privește despăgubirile s'a
înscris în buget, după cum am arătat,
suma de 300 milioane lei care se va
distribui ca ajutor de război, din re-
gionele distruse de război, după nor-
mele întocmite de comisiune.

Terminând cu expunerea de mo-
tive, d-l ministru de finanțe a cerut
parlamentarilor prezenți să nu mai
ridice nici-o chestiune asupra proec-
tului de lege a bugetului, de oarece
prin astfel de procedee s'ar aduce
Statului un discredit în afară.

Camarazi, sprijiniți ziarul „Aparătorii Patriei“.

Inmormântarea la Egipteni

de O. TAFRALI, Prof. univ.

Descoperirile senzaționale dela Lu-
xor, continuă să intereseze lumea
întreagă. Ziarele apusene publică zil-
nic știri noi și dări de seamă des-
pre săpăturile întreprinse, cu chei-
toiala lordului Carnarvon, de către
arheologul englez Howard Carter,
supravegheat de savantul francez La-
cau, directorul anticităților din E-
gipt.

În cele două anticamere ale subte-
ranei, unde se odihnește, de mai
bine de 3000 de ani, momia faraonu-
lui Tutankhamon sau Tutankhamen,
s'au descoperit obiecte de cea mai
mare valoare artistică și arheologică.
Un tron de aur, paturi luxoase, in-
crustate cu aur și pietre prețioase,
cutii cu vestimintele faraonului, care,
vase frumoase, o colecție de toa-
guri, lucrări artistice, statui mari și

mici, dintre cari se disting doi pă-
zitori, așezați deoparte și de alta a
ușii camerei mortuare, statui de ani-
male, de forme bizare, în sfârșit un
mobiliier din cele mai variate și mai
bogate, îngrămădit într-un spațiu
restrâns.

Ultima cameră, unde se presupu-
nea că se află momia lui Tutankha-
mon, s'a deschis mai deunăzi, în
prezența reginei Belgiei, care a făcut
înadins călătoria la Luxor.

Speranțele arheologilor nu s'au
înșelat. Momia s'a descoperit așe-
zată într'un catafalc foarte mare,
care atinge aproape plafonul încă-
perii. Acest catafalc este lucrat cu o
neîntrecută artă, cu un lux din cele
mai rafinate. Alte obiecte de o mare
bogăție, împodobesc de asemenea
încăperea, prea puțin spațioasă.

Egiptologul francez, abate Drioton,
exprimase îndoiala că ceea ce
s'a descoperit ar fi în realitate un
mormânt. Dânsul nu admite decât o
simplă „ascunzătoare“ mormară.
De aceeași părere este acum și ce-
lebrul egiptolog Beneditte. Cele trei
încăperi, în care stau îngrămădite
atâtea obiecte, sunt, în adevăr, de-
parte de a fi un „hipogen“ sau „o
siringă“, care este tipul mormântu-
lui egiptean din epoca tebană, adică
o galerie, lungă uneori de 250 metri
săpată în stâncă și prevăzută, din
distanță în distanță, de camere ade-
sea spațioase, adevărate săli hi-
postile.

Cele trei încăperi înguste ale „mor-
mântului“ lui Tutankhamon, nu sunt
în realitate, decât o ascunzătoare.
Mai multe ipoteze se pot face în a-
ceastă privință: sau momia, împreună
cu mobilierul ei, a fost scoasă
din mormântul ei adevărat, usurpat
de faraonul Armais, urmașul lui Tu-
tankhamon, adversarul său neîmpă-
cat, și adusă de prieteni în această
criptă; sau aceștia, la moartea lui
Tutankhamon, în așteptarea săpării

mormântului definitiv, i-au dat acest
adăpost provizoriu. Acesta a fost
situit în anticăutate, puțin după in-
mormântare, de hoți, cari însă n'au
putut face mare lucru. Au fost pro-
babil prinși și pedepsiți cu strâșni-
cie. Ascunzătoarea mormară a fost
în urmă așa de bine disimulată pri-
virilor, în-ât nu s'a mai știut absolut
nimic despre ea. Două secole mai
târziu s'a săpat în stâncă, deasupra
ei, mormântul lui Ramses VI. Mate-
rialul, scos din acest hipogen, a fost
arnecat peste ceilalți îngropându-l cu
desăvârșire.

Ziarele vestesc că deschiderea
sarcofagului lui Tutankhamon nu se
va face decât la toamnă. Până atunci
arheologii vor studia și clasa obiec-
tele descoperite.

Poate că nu-i inutil să se schițeze
aici, obiceiurile la înmormântare ale
Egiptenilor din epoca tebană.

Când cineva murea, îmbalsamato-
rii prezentau rudelor trei modele de
îmbalsamare. Cel mai desăvârșit era
foarte scump și reclama un timp lung
de preparare.

Iată cum se proceda:

DE DINCOLO DE OCEAN

Cât costă traiul în Argentina

Pe când articolele de prima necesitate sunt foarte ieftine, cele de lux sunt mult mai scumpe decât în Europa

Ziarul francez „Le Temps” publică o corespondență din Argentina relevând condițiile de trai cu mult mai ușoare în acea țară decât în orice altă parte a lumii: Argentina, țară viticolă, suferă de câțiva ani din cauza lipsei de desfacere a produselor sale vii. O vacă se vinde acolo cu 15-20 piaștrii, adică 85-115 franci francezi. Un cal de 7 ani, frumos și solid, valorează 80 piaștrii sau 460 franci.

Pentru corespondentul francez aceste prețuri sunt extrem de mici socotindu-le în valuta străină. Prețurile marfurilor alimentare sunt și mai ieftine. Un but de miel mare costă la Buenos-Aires 1 piastru 40. Cu acelaș preț se poate cumpăra un kgr. de mușchiu de vacă. O găină costă 4 piaștrii. Un iepure, 1 piastru. Un litru de lapte 20 centimes. Ouăle 60 centime duzina. O pâine de foarte bună calitate 10 centime. Un litru de vin 25 centime.

În cofetăriile franceze prețul produselor fabricate cu cele mai bune materiale, a rămas acelaș ca înainte de război.

Articolele de lux

Dacă traiul este destul de ieftin în Argentina, sunt însă și multe lucruri mult mai scumpe decât în alte state.

Tot ce a adus din Europa, mai ales îmbrăcăminte și articolele de modă, se plătesc cu prețuri înzecite.

Totuși se găsește încă ciorapi de mătase cu 18 piaștrii și încălțăminte de lux, fabricată în țară, cu 50 piaștrii perechea.

Dar ceace e mai scump, deși se vinde mult, e parfumul. Multe menajere însă ar renunța bucuroși la consumația parfumului mulțumindu-se cu prețurile alimentelor atât de favorabile bunului trai.

E ușor a renunța la articolele de modă când cu o jumătate de piastru se poate obține o friptură bună de vițel, iar păsările ca și vânatul sunt din belșug.

De unde provine eflințarea alimentelor

Dar nu trebuie să se uite că această ieftinătate e cauzată din lipsa de export a vitelor. Dacă situația se va prelungi, repercusiunile se vor resimți mai ales în ce privește interesele franceze.

Marea republică sud-americană suferă acum, o mare criză, ca o urmare a sforțurilor ce face pentru dezvoltarea sa pe toate tărurile. Producția agricolă e organizată acolo după procedeele întrebuintare în Statele-Unite și după cât se pare exploatarea regiunilor petrolifere din Chubut vor fi executate după metodele din America de nord.

Înainte însă de a se strânge legăturile comerciale cu Argentina, aliații ar trebui să aibă prevederea de a studia penetrațiunea enormă germană pe piețele argentinene. La Buenos-Aires nu se cunoaște basmul cu mizeria Germaniei. La clubul german din acel oraș sunt numai recepții și serbări strălucite. Magazinele depozitelor sunt pline cu mărfuri ieftine aduse din Germania, ceea ce pare că a fost organizată o supraproducție specială. Sunt mărfuri de calitate inferioară dar ieftine și se vând mult și ușor.

Bancile germane din Buenos-Aires supraveghează de aproape expansiunea comercială, în timp ce vapoarele germane aduc în fiecare lună emigranți germani cari au un scop bine determinat și se unesc în toate pentru a lucra în folosul patriei lor.

Vapoarele germane sunt adevărate palate dând tuturor im-

presia de siguranță și bogăție, căci marina comercială germană e refăcută și luxul cabinelor în aceste vase, chiar în clasele inferioare, întrece orice închipuire.

Aceste impresii — conchide „Le Temps” — date de un francez care știe să observe și să tragă concluzii, ar trebui să facă guvernele din Londra și Paris, să reflecteze asupra manoperilor germane.

Scumpetea crește...

Constatăm cu multă amărăciune că și specula și scumpetea traiului e în plină eflorescență.

Nu mai vorbim de alimentele absolut necesare ca brânzeturile, carnea, ouăle, laptele, grăsimile și peștele cari au atins prețuri fantastice și au devenit alimente de lux, ci ne vom referi la leguminoase: cartofii, cari cresc până și pe maidane, se vând cu 5 lei kgr., iar fasolea cu 8 și 10 lei!

Făcând oarecari investigații pe ici și colo, am putut afla că cei cari favorizează într-o însemnată măsură scumpetea și încurajează speculațiunea, sunt funcționarii streei de pe la întreprinderile industriale locale și cei de prin regiunea petroliferă.

Acești streei, prin subalternii lor, ajin pe la barieră calea sătenilor cari vin la oraș să-și vândă untul, păsările, ouăle, etc.

De ce să nu se facă și oarecari oferte de prețuri mai mici pentru sătenii să le mai aută produsele de mai sus.

Procedeele acesta neghiob e foarte dăunător populației ploestene care se comportă la valoarea leului nostru românesc și deci plătește ceia ce cumpără după puterea pungii, pe când streeinilor în casă — cari sunt plătiți în valută streeină — le dă mâna să plătească 1000 lei pentru o pereche de curcani, ceia ce echivalează cu 73 franci franțuzești sau cu câțiva dolari americani.

Faptul acesta, pe lângă că înzecește scumpetea traiului, dor lipsește și piața locală de alimentele strict trebuitoare, căci acești venetici acaparează stocuri considerabile.

Nădăjduim însă că administrația județeană și comunală, cărora le semnalăm aceste mari neajunsuri, vor întrebuinta toată energia și vor lua măsuri drastice ca aceste «trucuri» — streine neamului nostru — să dispară, iar streeinii chiaburi, cari trăesc pe pământul ospitalier al României Mari, să se conforme obiceiurilor țării noastre.

Ecouri comerciale

Cel mai bogat și mai bine asortat în ce privește încălțăminte este magazinul cu emblema: „La Teșanu”, situat în strada Lipsani, No. 23, care posedă tot felul de ghete și pantofi, negri și culori, pentru bărbați, dame și copii.

Știutim deci pe toți camarazii din oraș și județ să viziteze acest magazin de încredere care vinde toate mărfurile mai ieftin ca ori și unde.

Vinuri naturale și de cea mai superioară calitate, precum și tot felul de bauturi spirtoase curate, se găsesc în permanență la reputatul Depozit al camaradului I. Marinescu-Moreanu din Piața Cuza.

Toate produsele aflate în acest vast Depozit se vând cu prețuri foarte modeste.

Cunoscutul și apreciatul magazin cu palarii al d-lui Toma D. Popescu-Piccadilly din str. Unirei s'a asortat în vederea sezonului de Primăvară și Vară cu un bogat asortiment de mărfuri diatre cele mai alese.

Încercați și vă veți convinge.

Vizitați Bodega camaradului Alexandra Georgescu cu firma „BURSA PIEȚEI” din Piața Nouă (fostă Obor) care e asortată cu tot soiul de bauturi superioare și aperitive gustoase.

Șeful îmbalsamatorilor întindea cadavrul la pământ spre sud și dădea ordin să fie spălat. După rostirea unei rugăciuni, unul din hirurgi înfigea în nara stângă un fier încălzit cu care rupând toate despărțiturile interioare, scootea creierii. După o a doua rugăciune, un serb însemna cu vopsea, o linie, de vreo 10 centimetri, în partea stângă a pieptului în locul „precis unde zeul Horus deschisese corpul tatălui său, Osiris”. Urma o nouă rugăciune și un servitor inferior tăia cadavrul urmând linia indicată. Această operațiune era socotită drept un sacrilegiu. De aceea slujitorul acesta era maltratată, gonit din sală cu lovituri de băț și de piatră.

Atunci unul din îmbalsamatori își introducea mâna în deschizătură, făcând semne de un desăvârșit respect, și extrăgea repede intestinele, plămânii, inima. Spăla apoi cu vin de palmier cavitatea și o umplea cu mîrodenii sfărâmate. După o nouă rugăciune, cadavrul era luat și adăncit într-o bae de natron lichid, unde

era lăsat vreo 70 de zile. Viscerele erau deasemenea îmbălsamate și depuse în niște vase de alabastru, de calcar sau de alt material.

Alți lucrători preparau toată zestre, care trebuia îngropată în locuința vecinică a momiei. Sculptorii îi făuriau statui, adesea cu duzina; ceramistii lucrau în miniatură scenele vieții reale, reprezentând casa, vitelul, slujitorii mortului la treburile lor zilnice, zeități, în falanșă smălțuită, numite «răspunzători», precum și diferite vase; orfevrii executau bijuterii fine, care aveau să împodobească momia; lîngierii țeseau și croiau vestimintele sale; tâmplarii lucrau scaune, paturi, tronuri, care, bărci, etc.

Și toate aceste obiecte se executau cu o deosebită artă, cu un gust original și rafinat, care stărnește admirația noastră.

Momia era așezată într-o cutie, lucrată din hârtie de papirus, vopsită, având forma mortului. Ea se așeza într-un sarcofag de diorit, de granit sau de simplu calcar, acoperit

cu ieroglife și scene din viața de apoi. Adesea exista un sarcofag intermediar de lemn.

În tot timpul preparativilor, rudele duceau o viață tristă. Nimeni nu mai lua o baie; deabia dacă se spăla puțina. Bărbații lăsan să li se crească părul și barba; femeile nu se mai pieptănau, nu-și mai dădeau cu dresul pe ochi și pe obraji, nu-și mai vopsiau unghiile cu hennah. De două ori pe zi, ele se strângeau în camera mortuară, spre a boci pe cel din jur. Toți postau. Vinul, berea, carnea și pâinea albă erau interzise. Nu era îngăduită, decât pâinea neagră, iar ca băutură, apa.

Corpul momiei era uscat, înfășurat de bandetele de pază gudronate. Numai capul își mai păstra oarecum fizionomia. Șeful ceremoniei îi așeza pe piept, aproape de gât, un scarabeu de jasp verde, pe care se afla o inscripție de apărare a inimii; punea la degetele momiei inele lucrate în aur și în smalt albastru sau verde; mai așeza diferite talismane, care aveau darul să facă pe mort să reci-

teze rugăciunile pentru trecerea vâmlor văzduhului până la Osiris. Pe piept era câte odată pus un ornament, având la mijloc uliul, pasăre consacrată lui Horus, lucrat în aur și în smalt cloisonné. Din aceste ornamente pectorale, s'au descoperit câteva. Muzeul Luvra posedă două de o rară frumusețe.

Pe primul vestimânt al momiei, se întindea o pânză, pe care un scrib caligraf copia câteva din rugăciunile Cărții pentru a ieși la lumină. Mortul citindu-le putea să-și recapete facultățile și părăsi mormântul după voință spre a întreprinde călătoria până în câmpiile prea fericitorilor. După câteva învățături de bandetele, se punea o nouă ștofă, apoi iarăși bandetele, în sfârșit lîntoliul în cașvas grosolan și o pânză roșie fixată prin benzi, dispuse paralel de la cap la picioare.

Toate aceste vestiminte erau așezate cu rugăciuni speciale și cu șoptiri la urechea mortului, instrucțiuni misterioase, necesare călătoriei spre

(Cititi continuarea în pagina IV-a)

DIN VIAȚA ORĂȘELOR ÎN PRAHOVA

Interviewul acordat de d. Ionescu-Quintus
unui mare și renumit ziar din Capitală

Viața dela orașe

— Ați putea să ne spuneți ceva despre viața orașelor și nevoilor lor?

— Nevoile orașelor sunt mari și multiple. Nu știu cu care să încep. În județul Prahova, afară de Ploești, mai sunt șase comune urbane. În Ploești, se simte în primul rând nevoia canalizării. Iluminatul electric trebuie intensificat și rețeaua mărită, de oarece cartierele marginase sunt lăsate aproape în întunec. Străzile trebuie pavate din nou. Nu avem hala, nu avem tramvai. Ar fi necesar să se construiască un palat comunal și cultural; un palat pentru Administrația Financiară și un palat al Justiției. Și celelalte comune urbane au nevoie de edificii publice, de iluminat, de abator și de pavarea străzilor. Situațiunea financiară a acestor comune nu este bună și cu veniturile lor mici nu se pot satisface nevoile lor mari. Situațiunea financiară a orașului Ploești s'a îmbunătățit puțin anul acesta, de oarece s'au încasat taxe pe produsele de petrol. Fără aceste taxe, orașul nostru ar fi trebuit să-și soldeze bugetul cu un deficit de șapte milioane lei. Aci cred că este locul să amintesc că s'a făcut cu repartitiunea fondului comunal mare nedreptate, atât orașului Ploești, cât și celorlalte orașe din județul nostru, de oarece l se servesc 5 la sută abia din încasarile ce se face de Stat. Legea mașinismului nu mai e corespunzătoare situațiunei de azi. Ea trebuie schimbată. Trebuie avizat la noi mijloace, altfel comunele nu mai pot trăi. Numai dela taxa fondului comunal asupra petrolului se încasează de Stat peste 35.000.000 și comuna Ploești primește numai 2.185.882 lei. Așteptăm cu nerăbdare descentralizarea administrativă ale cărei roade cred că vor fi bune.

— Cum sprijiniți aceste nevoi?

— Am dat și voi da cel mai larg concurs concesiunilor de interes mare, cari sunt dornice de muncă și ale căror bune intențiuni le cunosc. Voiu stărui ca nedreptatea săvârșită cu repartitiunea fondului comunal să înceteze.

Finanțe, comerț, industrie

— Ce s'a realizat până astăzi?

În primul rând s'a pus ordine în finanțe. S'au alcătuit bugete reale, înscriindu-se la venituri numai sume ce se pot încasa, iar la cheltueli s'a prevăzut numai strictul necesar. În Ploești s'a canalizat o parte din Bulevard, s'a împrejmuit oborul de vite și s'a făcut alimentarea cu apă pe mai multe străzi. Se va începe apoi în curând pavarea Bulevardului, construirea frigiferului la abator, construirea a două școli primare (Sf. Sava și Sf. Ecaterina), reparațiunea uzinei dela Crângul lui Bot, continuarea canalizării, transformarea pieței vechi în parc, împrejmuirea cimitirelor și pavaje, trotuare noi pentru suma de două milioane. În celelalte șase orașe s'au început lucrări edilitare, alimentare cu apă, construcții de primării, școli, etc. Fără îndoială că au mai rămas multe lucruri de făcut.

— Care este starea cooperativei orașenești, a comerțului și instituțiilor de credit?

— Sunt mai multe cooperative federalizate sub denumirea de «Federala Cooperativelor orașenești». Ele aduc servicii reale populațiunii. Comerțul în județul Prahova este înfloritor. El este în cea mai mare parte în mână Românilor. Bănci populare sunt în toate comunele urbane și în multe comune rurale. De altfel mai sunt și foarte multe bănci de credit și economie cu capitaluri românești.

INTERESANT PENTRU TOATĂ LUMEA

Reputatul și apreciatul Magazin cu încălțăminte

„LA TEIȘANU”

— PLOEȘTI. — Strada LIPSCANI, No. 23 — PLOEȘTI —

Cu ocazia Sfințelor sărbători ale Paștelui s'a asortat cu tot felul de încălțăminte pentru BĂRBAȚI, DAME și COPII, confecționate din materiale fine și durabile din țară și streinătate.

Tot de odată mai posedă și un

ATELIER SPECIAL PENTRU COMENZI

FORMELE CELE MAI NOUI ȘI MODERNE

Raion special pentru comenzi de cisme

„LACK SANTI”

PENTRU DOMNII OFIȚERI

Toate mărfurile, solide și elegante, se vând cu prețuri moderate

INCERCAȚI ȘI VĂ VEȚI CONVINGE

Instrucțiunea publică

— Ce școli s'au clădit la sate?

— S'au construit 12 școli cu 16 săli de clasă și sunt aproape sfârșite 6 școli cu 10 săli de clasă. S'a pus temelia la 18 școli cu 41 săli de clasă. S'au construit 10 locuințe pentru învățatori diriginți, dintre cari 6 s'au dat în folosință. S'a cumparat o clădire care a fost transformată în școală cu 4 săli de clasă. S'au reparat 7 școli din 7 comune. S'au strâns materiale pentru 19 localuri cu 38 săli de clasă și s'au întocmit planuri și devize pentru 26 școli cu 57 săli de clasă și 4 locuințe pentru diriginți. Comunele rurale din județul nostru au nevoie de 300 săli de clasă. În Ploești se construiesc trei școli, în Urlați două, în Filipești una, iar în Câmpina se va sfârși școala începută anul trecut și se va începe alta. După cum vedeți, în județul nostru se lucrează cu multa râvnă pentru învățământ.

— Ce rezultate a dat campania pentru clădiri de școli începută de d. ministru dr. Angelescu?

— În județul nostru campania începută de d-l Ministru Angelescu a dat cele mai frumoase roade. Apelul făcut a găsit un viu rasunet în inimile tuturor.

Trebuie să spun că d-l Angelescu a avut norocul să găsească un vrednic colaborator în Prefectul județului: Spirea N. Sorescu, care pe lângă că a dat din punga sa 250.000 lei pentru construirea unei școli cu 2 săli de clasă și locuință pentru diriginți în satul Zamfira, dar a cureerat județul în lung și-n lat și a îndemnat autoritățile și pe săteni să se constituiască în comitete și să-și construiască școlile de care au nevoie. Neapartinirea mă îndatorează să recunosc că în roadele date de campania d-rului Angelescu are un merit și Prefectul. Am constatat cu plăcere avântul cu care sătenii dau banii și munca lor pentru clădirea școlilor folositoare copiilor lor. Ar fi de dorit însă ca și Ministerul de Instrucțiune Publică să contribuie cu fonduri, de oare ce județul și comunele au dat tot ce puteau să dea.

— De ce școli se simte lipsă?

— În ceiace privește școlile primare cred că nu va trece prea multă vreme pentru ca toate comunele urbane și rurale din județul nostru să le aibă. La Ploești se simte nevoie de o școală normală de băieți și una de fete, precum și de una profesională de fete.

Osiris, și pe care nimeni nu trebuia să le audă fără a comite un sacrilegiu.

Momia astfel pregătită era adusă acasă, pusă pe un pat bogat, înconjurat de patru vase canope, conținând viscerele.

Ceremonia înmormântării începea. Toția și servitoarele încercau să împiedice plecarea, agățându-se de mormânt. În sfârșit, alaiul pornia.

În frunte, mergeau sclavii cu ofrandele: plăcinte, fripturi, pâini, fructe, flori, vase cu apă, fiole cu parfum, animale pentru sacrificiu. După ei venia un grup de oameni care ducea mobilierul de așezat în mormânt: cutii cu vestiminte, paturi, scaune, care, bărci, etc.; veniau apoi alți slujitori purtând vase, canope, cu toiaguri, cu bijuterii, cu scarabeii, statui ale mortului, sculpturi, reprezentând vulturi, animale, etc. Multe din aceste obiecte erau în aur masiv, altele numai aurite, altele cu placaje de aur, în Camerile mortuare: ale lui Tutankhamon, au măriri și par a le fi intrăcut ca bogăție și frumusețe.

După grupul purtător de obiecte, veniau bocitoarele, apoi un sclav care din când în când, vărsa pe pământ lapte; urma un șef de ceremonie, care, îmbrăcat cu o piele de pânteră, stropia publicul cu mirodenii. Apoi înainta catafalcul cu mortul, tras pe un fel de sanie, de două perechi de boi, îndărătul său, urma barca lui Osiris cu două bocitoare, reprezentând zeițele Isis și Neftis, care prezidau la înmormântare; în sfârșit, urmau rudele și prietenii defunctului, precum și cealaltă lume.

Alaiul străbătea străzile Tebei, în mijlocul plâsetelor sincere ale rudelor de aproape și ale bocetelor femeilor plătite în acest scop.

Din grupurile de oameni, rând pe rând se auziau rostindu-se cuvintele de circumstanță: „Spre Apus, locuința lui Osiris, spre Apus, te duci tu, care ai fost cel mai bun dintre oameni și ai urât întotdeauna prefăcătoria”; sau „Stăpâne, și zeii plâng văzându-te plecat spre Apus”; sau „Spre Occident, spre Occident! Nu mai înfloreste omul cum se cade,

care a iubit atât adevărul și a detestat minciuna!”.

Bocitoarele repetau în cor aceste cuvinte, văicărindu-se.

Convoiul, sosind pe malul Nilului se îmbarca pe mai multe vase și trecea dincolo spre vasta necropolă, care se întindea dealungul lanțului muntelui Ibbic, unde se află și valea fluviului și-și urma calea spre mormântul pregătit, în mijlocul urârilor: „Cu pace, cu pace spre Apus! Coborâți în pace spre Abydos, spre marea vestică!”.

Înaintea mormântului momia era așezată în picioare, cu fața spre asistenți spre a-și lua rămas bun dela ei. Se făcea un sacrificiu o ofrandă și o rugăciune. În acest moment, rudele și bocitoarele, își îndoiu plâsetele și țipetele de desnădejde. Membrii familiei împodobiau momia cu flori — în anticamera lui Tutankhamon s'a găsit un frumos buchet — o sărutau pe piept și pe genunchi. În sfârșit, groparii și preotul dispăreau cu mortul în interiorul hipogeuului, unde avea să locuiască deapuri

ruri și unde sufletul său, Kha sau dublul îl vizita adesea.

Din când în când, rudele veniau să-i aducă ofrande și să plângă despărțirea vecinică. E probabil însă că această ceremonie se săvârșia, în epoca tebană, în vre-o capelă funerară din apropiere, căci prezența rudelor lângă mormânt putea să-i indice locul și să atragă noaptea pe jefuitori.

De altfel, prea puține morminte egiptene au scăpat neprădate încă din antichitate. Ascunzătoarea mortuară a lui Tutankhamon poartă, după cum am arătat, urme de siluire, care însă a fost priptă și inofensivă, urmată de măsurile de pază mai eficace. Acestui fapt îi datorim astăzi descoperirea unor obiecte de o netăgăduită valoare istorică și artistică.

O. TAFRALI.

Ziarul „Apărătorii Patriei” nu trebuie să lipsească din casa niciunui demobilizat.